

Goedewil in Wereldaangenheden

Wereld Goede Wil
Nieuwsbrief

Nummer 1
2023

Wereldconflict en de Weg naar Juiste Relaties

Conflict is een natuurlijk gevolg van interactie in ons huidige evolutionaire stadium, maar wanneer het wordt voortgezet, belemmert dit het potentieel voor harmonie. Het wordt voornamelijk veroorzaakt door het vastlopen van communicatie en vertrouwenskwesties als gevolg van verschillen in waarneming, begrip en wensen waaraan individuen en groepen vasthouden. Leren de vooroordelen die inherent zijn aan de mechanismen die we gebruiken om de beperkingen die door deze verschillen worden opgelegd te overwinnen, te zien en aan te pakken is van cruciaal belang voor het verbeteren van ons vermogen om conflictoplossingen toe te passen.

Een juiste verhouding hangt af van de erkenning van de universele onderlinge verbondenheid die de kern vormt van ons bestaan. Gedachten en handelingen hebben een rimpelend effect. Deelnemers aan wereldwijde geschillen die de wezenlijke eenheid van het leven erkennen, kunnen de kwaliteit van alle bijbehorende interacties transformeren, helderheid van denken genereren en de wil tot samenwerking laten wortelschieten – wat allemaal nodig is om het enige doel van de mensheid te bevestigen en te identificeren hoe belemmeringen kunnen worden opgeheven.

Deze Nieuwsbrief hoopt een beroep te doen op uw creatieve denkvermogen en tot de juiste actie te inspireren in een geest van Goede Wil. §

ONTWAPENING EN DE
WEG NAAR VREDE

VAN CONFLICT NAAR
HARMONIE: NAAR EEN
NIEUW PARADIGMA
VAN DE MENSELIJKE
VERHOUDINGEN

GROEPSBEWUSTZIJN
DOOR MIDDEL VAN
CONFLICT

HET WERELDWIJD
CONFLICT EN DE WEG
NAAR JUISTE VERHOUDINGEN

MD is een diplomaat met 12 jaar ervaring, momenteel werkt hij in nucleaire en ontwapeningsaangelegenheden.

“Aangezien oorlogen beginnen in de hoofden van mannen en vrouwen, is het in de hoofden van mannen en vrouwen dat de verdediging van de vrede moet worden opgebouwd.” UNESCO Handvest

Ontwapening als een visie

We leven in een wereld waarin de geestelijke visie en aspiraties nog steeds achter de werkelijkheid verscholen liggen, en ontwapening maakt deel uit van die dynamiek.

Het VN-Handvest heeft hier een visie over:

“Artikel 1

De doelstellingen van de Verenigde Naties zijn:

- 1. Internationale vrede en veiligheid te handhaven, en te dien einde doeltreffende gemeenschappelijke maatregelen te nemen tot het voorkomen en wegnemen van vredesbedreigingen, en tot het onderdrukken van aanvalsdaden of andere inbreuken op de vrede, en door vreedzame middelen en in overeenstemming met de beginselen van gerechtigheid en internationaal recht, regeling of beslechting van internationale geschillen of toestanden, die tot inbreuk op de vrede zouden kunnen leiden, tot stand te brengen;**
- 2. Tussen de volken vriendschappelijke betrekkingen tot ontwikkeling te brengen [...]**
- 3. Internationale samenwerking te verwezenlijken bij het oplossen van internationale vraagstukken [...]**
- 4. Een centrum te zijn voor het harmoniseren van de acties van naties om deze gemeenschappelijke doelen te bereiken.** In het bijzonder is het slotdocument van de (eerste) Speciale Bijeenkomst over Ontwapening, SSOD-1 (1978), één van

de meest relevante documenten van de ontwapeningswereld. Ondanks de Koude Oorlog werden landen het eens over specifieke ontwapeningsdoelen die jaren later leidden tot de verschillende verdragen, zoals die met betrekking tot chemische wapens, biologische wapens, wapenhandel, nucleaire non-proliferatie of proeven, enz. Er zijn vandaag de dag nieuwe uitdagingen (d.w.z. vuurwapengeweld, kunstmatige intelligentie of een nucleair ontwapeningsverdrag), maar veel van wat kan worden onderhandeld, is al jaren geleden geïdentificeerd en besproken. De Ontwapeningsagenda van de secretaris-generaal van de VN is een recenter voorbeeld van wat er gedaan kan worden.

De huidige crisis

Zoals bekend wordt het VN-systeem echter geconfronteerd met een machts crisis, omdat de mensheid een crisis doormaakt, en dit beïnvloedt de effectieve resultaten op het gebied van ontwapening. Terwijl diplomatie nog steeds wordt georganiseerd rondom het begrip naties, wonen bijna alle diplomaten de vergaderingen bij met instructies van hun regering, instructies die deel uitmaken van een bredere nationale strategie die op termijn niet veel verandert. Er is veel ruimte voor het denkvermogen en voor voorgeprogrammeerde uitspraken, en weinig ruimte voor het hart. Nationale belangen gaan boven een meer globale aanpak. Naties denken nog steeds dat ze de leiding hebben en dat problemen op hun dimensie moeten worden opgelost.

Het resultaat is wat we vandaag zien: er worden in de wereld minstens 101 gewapende conflicten gestreden¹, dat is praktisch één in elke twee landen. De

wereldwijde militaire uitgaven stijgen, tot een record van \$ 2,13 biljoen in 2021², meestal geconcentreerd in een handje vol landen die genoeg wapens bezitten om de planeet verschillende keren op te blazen. De Ontwapeningsconferentie heeft sinds 1997 geen consensus kunnen bereiken over de onderhandelingen en door de oorlog in Oekraïne hebben de politieke tegenstellingen en stagnatie zich uitgebreid tot bijna alle ontwapeningsfora. Zeer recent zijn zelfs de menselijker overlevingskansen op het spel gezet, toen het idee van een nucleaire oorlog werd benoemd door regeringsvertegenwoordigers uit de kernwapenstaten. De motivaties achter deze werkelijkheid zijn begrijpelijk: we hebben te maken met de overlevingsangst van naties en met de “verdediging” die wordt opgebouwd om dit onder ogen te zien. Aan de wortel hiervan ligt de illusie van afscheiding, waarbij wantrouwen ruimte schept voor een gevoel van dreiging waarop meer militaire macht het meest ‘redelijke’ antwoord lijkt te zijn. Dialoog in bilaterale bijeenkomsten (zowel technische als politieke), of in regionale of multilaterale fora, en bezoeken op hoog niveau, of vertrouwenwekkende maatregelen en ontwapeningsonderhandelingen daarentegen, lijken terrein te verliezen. De oplossingen zijn er nog steeds, maar de energie om verandering te katalyseren is dat niet. Dit alles verklaart een crisis zonder traditionele oplossing binnen handbereik, iets dat alle gevoelige menselijke harten verstoort.

Op weg naar vrede?

Een geestelijk perspectief vertelt ons dat we, om uit deze stagnatie te komen, een dieper perspectief moeten onthullen, met Liefde en Vrede als de kern van een radicale impuls naar verandering en Vrede.

Het is aantoonbaar dat geen enkele ontwapeningsonderhandeling alleen dit kan oplossen. Er is behoefte aan een integraal plan dat zich bezighoudt met ontwapening, rechtvaardigheid, milieu, wereldwijde schulden, honger en andere onderwerpen die kunnen worden samengevat in de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen. Een plan waarover misschien overeenstemming kan worden bereikt, is een VN-wereldconferentie, waarvan het Vredesforum van Parijs een interessant voorbeeld op nationaal niveau³ is. Om die “energetische tegemoetkoming” te bereiken, moet innerlijk contact in ieder geval de menselijke harten aanwakkeren en Goede Wil doen oplaaien. Op diplomatiek niveau moeten we ruimtes voor dialoog zoeken en ondersteunen, waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en veranderingen kunnen plaatsvinden. Als rechtstreekse bijeenkomsten niet kunnen plaatsvinden, moeten we openstaan voor derde landen, organisaties of bemiddelaars om vertrouwenwekkende maatregelen en transparantie te vergemakkelijken die geleidelijk de negativiteit kunnen verdrijven en het licht van de ziel kunnen manifesteren.

De mentale complexiteit en diplomatieke stagnatie rond ontwapening mogen ons niet ontmoedigen. Er zijn oplossingen mo-

gelijk en de betrokkenen kennen hen. Voor geïnteresseerden is de innerlijke steun aan dergelijke evenementen een belangrijke dienst. Voor degenen die op diplomatiek gebied dienen, zijn intuïtie en liefde net zo belangrijk als instructies en vormen, en elke gebeurtenis is een kans voor energieën om binnen te komen en het hele veld te dynamiseren, waardoor ongeziene toewijding en vooruitgang worden geactiveerd.

Uiteindelijk is de mensheid Eén en deze verlangt naar Vrede. Laten we dat eenvoudig laten gebeuren. §

1. **The Geneva Academy of International Humanitarian Law and Human Rights, *Today's Armed Conflicts*** >> <http://bit.ly/3LYoOHs>
2. **Stockholm International Peace Research Institute, *World military expenditure passes \$2 trillion for first time*** >> <http://bit.ly/3LZFGow>
3. **Paris Peace Forum** >> <https://bit.ly/3TRqEvA>

VAN CONFLICT NAAR HARMONIE: NAAR EEN NIEUW PARADIGMA VAN DE MENSELIJKE VERHOUDINGEN

Menselijke beschavingen zijn door de geschiedenis heen, gekenmerkt door cycli van oorlog en gewelddadige conflicten, die uiteindelijk alleen worden opgelost door een ander conflict dat te zijner tijd tevoorschijn komt. Onderzoek naar de onderliggende oorzaken van conflicten, de aard van de menselijke psyche en de verschillende structurele en sociologische verbanden met de oorlog hebben de menselijke geest tot een begrip gebracht van de vele mechanismen die gewelddadige conflicten veroorzaken en doen voortbestaan.

Vandaag de dag is de mensheid in het bezit van de sleutel die oorlog en geweld kan doen overgaan in geordende harmonie en schoonheid die kenmerkend zijn voor haar hogere aard. Deze sleutel moet echter worden toegeëigend en omgedraaid, en dit vereist de toepassing van een getransformeerde menselijke wil, gewijd aan het vestigen van een nieuw paradigma van leven en denken dat de hoogste deugd en aangeboren weldadigheid van de mens weerspiegelt. Dit is nog steeds een werk in uitvoering. De mensheid heeft een intelligent begrip gekregen van het probleem van oorlog en er wordt op grote schaal actie ondernomen om de onderliggende oorzaken te verhelpen. Dit legt de

basis voor een cultuur van goede wil en juiste verhoudingen waarin het creatieve potentieel van de mensheid, sterk in haar diversiteit en onbreekbaar in haar eenheid, kan opbloeien.

Het beginsel van conflict is inherent aan zelfs het kleinste atoom van substantie en bereikt haar hoogste uitdrukking in het intelligente onderscheidingsvermogen van de menselijke geest. In het leven van het individu en in de mensheid als geheel produceert dit beginsel de verschillende crises en spanningen die, vaak na intense strijd, leiden tot expansie en insluiting. Conflicten produceren onvermijdelijk juiste relaties en een universele geest van goede wil, maar zo'n uitkomst volgt niet automatisch. Alleen wanneer zowel het verlangen als de wil in voldoende mate aanwezig zijn, kunnen de crises die conflicten veroorzaken, worden opgelost in de “het betere ik” van de menselijke aard.

Een dergelijke beheersing vereist kennis en begrip van conflicten op elk niveau, en hedendaagse studies van gewelddadige conflicten op internationaal niveau hebben een grote hoeveelheid kennis over het onderwerp opgeleverd, waarvan het inzicht kan worden gezien in verschillende

definities¹ die naar voren zijn gebracht. De meeste hiervan richten zich op de meningsverschillen en de onverenigbaarheid van belangen of doelstellingen, gebaseerd op waarnemingen en overtuigingen van de partijen. Een vollediger begrip komt wanneer deze definities worden onderzocht naast twee nauw met elkaar verbonden elementen: geweld en vrede.

De Wereldgezondheidsorganisatie definieert geweld² als “het opzettelijke gebruik van fysiek geweld of macht, dreigend of feitelijk, tegen zichzelf, een andere persoon of tegen een groep of gemeenschap, dat resulteert, of een grote kans heeft om te resulteren, in letsel, dood, psychologische schade, onderontwikkeling of ontbering.” De afwezigheid van direct of persoonlijk geweld (bijv. opzettelijke/openlijke fysieke schade) betekent niet vrede. Er zijn vele vormen van indirect geweld die aanwezig zijn in ‘stille’ conflicten, en als ze niet worden herkend, kunnen ze aanleiding geven tot geweld in zijn meer directe vorm. Een hiervan, het structureel geweld³, is te vinden in de ongelijke verdeling van macht, middelen en rechten tussen groepen (het klassieke voorbeeld van Johan Galtung: “als mensen hongerlijden wanneer dit objectief vermijdbaar is, dan is er geweld gepleegd”). Een ander, cultureel geweld⁴, treedt op wanneer waarden, taal, ideologie, religie en een algemeen wereldbeeld binnen een samenleving het bestaan van direct geweld mogelijk maken of rechtvaardigen (bijvoorbeeld de apartheid in Zuid-Afrika).

Vrede⁵ wordt vaak vervat⁶ in negatieve en positieve componenten. Negatieve vrede is “de afwezigheid van geweld of angst voor geweld”, terwijl positieve vrede “de houdingen, instellingen en structuren omvat die vreedzame samenlevingen creëren en in stand houden”.

Negatieve vrede richt zich op de uitbanning van direct geweld, terwijl positieve vrede ook indirect (structureel, cultureel) geweld probeert uit te roeien. Het nut van een positief vredesparadigma is dat het de aandacht richt op andere belangrijke elementen van de samenleving, zoals economie, welzijn, inclusiviteit en rechtvaardigheid, waar vaak de onderliggende oorzaken van direct geweld en oorlog liggen. Het verband tussen vrede en conflict kan beter worden begrepen door middel van Edward Azar’s Protracted Social Conflict theorie⁷, die illustreert hoe de ontbering van menselijke behoeften ten grondslag ligt aan sociale conflicten.

De academische studie van internationale betrekkingen heeft drie belangrijke wereldbeelden voortgebracht die proberen het gedrag en de beleidsbeslissingen te begrijpen die ten grondslag liggen aan een hele reeks staatsacties – de meest consequente is de beslissing om deel te nemen aan gewapende conflicten. Realisme⁸ is gebaseerd op het concept van staten met eigenbelang die strijden om macht en veiligheid. Het is kritisch over het abstracte morele discours dat zich bemoeit met de politieke realiteit. Liberalisme⁹ stelt dat de uitbreiding van

democratie, economische betrekkingen en multilateralisme over de hele wereld bevorderlijk zijn voor vrede en dat internationale instellingen een middel zijn waarmee een hele reeks internationale actoren kunnen samenwerken. Het constructivisme¹⁰ benadrukt hoe cultuur, ideeën, collectieve waarden en sociale identiteiten de internationale politiek vormgeven. Niet-staatsgebonden actoren, waaronder niet-gouvernementele organisaties (NGO's), transnationale activistische netwerken en individuen, worden relevanter naarmate ze nieuwe ideeën en waarden promoten.

Geen enkel wereldbeeld kan de dynamiek tussen internationale actoren volledig verklaren of voorspellen. Realisme verklaart niet de verbeterde internationale betrekkingen en de toegenomen samenwerking, omdat het internationale betrekkingen ziet als een constante toestand van anarchie en een verhouding als een nulsomspel. Het liberalisme erkent niet dat veel democratische regeringen alleen overleven als ze de militaire macht en veiligheid behouden, en dat overgangen naar democratie gewelddadig kunnen zijn. Constructivisme verduidelijkt niet de sociale omstandigheden en de machtsstructuren die veranderingen in waarden mogelijk maken.

Wat nodig is, is een perspectief dat niet gebonden is aan één wereldbeeld, maar dat in staat is om er een brug tussen te slaan, dat deze uiterlijk onverenigbare manieren van denken, visie en handelen oplost in een geordend systeem van paradigma's die de veelzijdige en diverse aard van het menselijk denken weerspiegelen. Zulk synthetisch denken wordt zelf versneld door het conflict tussen deze concurrerende ideologieën – door de erkenning van de zinloosheid van een van hen om internationale betrekkingen in zijn

volheid te verklaren, en dat ze samen de waarheid beter benaderen.

Het beginsel van conflict ligt ten grondslag aan de menselijke evolutie en wordt een troef wanneer het wordt opgeheven in het licht van de ziel, waardoor een eenheid in het zelf en met anderen wordt voortgebracht. Wanneer de aandacht uitsluitend gericht is op de vele verschillen van de uiterlijke vorm, wordt het conflict de vijand van de liefde en de juiste verhouding, in plaats van de kracht die groei, wijsheid, kennis, schoonheid en alle vele kwaliteiten voortbrengt die mogelijk worden gemaakt door het verdriet en de strijd van de menselijke ervaring.

De sleutel tot de omzetting van het conflict in mogelijkheden en bereiken ligt in de juiste toepassing van goede wil. Goede wil is de bepalende factor in alle menselijke verhoudingen; het is liefde in uitdrukking. Het is de basis van echte vrede die alleen kan worden bereikt door de juiste behandeling en beheersing van conflicten. Toch is het stoppen van gewelddadige conflicten slechts de eerste stap naar het teweegbrengen van de juiste omstandigheden waarin het geestelijk potentieel van de mensheid om te creëren, op te bouwen, lief te hebben en die “vrede uit te stralen die voorbijgaat aan begrip” kan vorderen. Wanneer de zuivere en belangeloze geest van goede wil tot uitdrukking komt, verspreidt deze zich snel; alles wat synthese verhindert en juist begrip belemmert, vervaagt en wordt vervangen door een harmonie waarin liefde, rechtstreeks vanuit het Hart van God, de harten van allen binnendringt. §

1. Pruitt, Dean, Rubin, Jeffrey, and Hee Kim, Sung. *Social Conflict: Escalation, Stalemate, and Settlement.* Boston: McGraw-Hill, 2004.

2. World Health Organization, *World report on violence and health,* November 2002

>> bit.ly/3Zqrp4F

3. The Open University, *Questioning crime: social harms and global issues* >> bit.ly/3FXNvQs

4. J. Galtung, "Cultural Violence", *Journal of Peace Research*, Vol. 27, No. 3. (Aug., 1990) pp. 291-305.

>> bit.ly/3norDXY

5. United Nations, *Peace means dignity, well-being for all, not just absence of war - UN officials*, September 2014 >> bit.ly/3JL8Opo

6. Vision of Humanity, *Defining the Concept of Peace: Positive & Negative Peace*. >> bit.ly/3TPjCr6

7. Ramsbotham, O. (2005). *The analysis of protracted*

social conflict: A tribute to Edward Azar. Review of *International Studies*, 31(1), 109-126. >> bit.ly/4ootFpu

8. Korab-Karpowicz, W. Julian, "Political Realism in International Relations", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Summer 2018 Edition), Edward N. Zalta (ed.) >> bit.ly/3nqwp7g

9. Doyle, Michael W. *Liberal internationalism: peace, war and democracy*. The Nobel Prize. >> bit.ly/3FZbYox

10. Cristol, Jonathan, 2019. *Constructivism*. Oxford Bibliographies >> bit.ly/42OYQMk

GROEPSBEWUSTZIJN DOOR MIDDEL VAN CONFLICT

Bij het overwegen van een weg van conflict naar juiste verhoudingen, moeten we ons in de eerste plaats afvragen of we wel juiste verhoudingen wensen. Om te beginnen betekenen juiste verhoudingen dat iemands privileges zullen worden beperkt en dat een zelfzuchtige egoïstische houding zal moeten worden achtergelaten. Ze vereisen ook dat men geleidelijk het idee van winst loslaat. Dus we moeten ons opnieuw afvragen: willen we die weg inslaan? Gezien het alternatief en rekening houdend met gezond verstand, lijkt het vrij voor de hand liggend, maar het innemen van een duidelijk standpunt over het onderwerp is van het grootste belang.

De spirituele leringen van de Tijdloze Wijsheid suggereren dat de keuze al voor ons is gemaakt; we leven en bewegen en hebben ons bestaan in het lichaam van een Godheid van Wie de wet van mededogen – uitgedrukt als juiste verhoudingen, liefdevol begrip of actief getoonde liefde – voortkomt, als een integraal onderdeel van Hun aard¹. Niettemin is nadenken over dit onderwerp vanuit het oogpunt van verlangen relevant omdat onze emoties een grote rol spelen bij het opkomen uit conflict, en naar harmonie. In de context van het evoluerende bewustzijn dat we zijn, als individu-

en, groepen of als de grotere groep bestaande uit subgroepen die we de mensheid noemen, moeten we erkennen dat we niet altijd de juiste verhoudingen boven ons eigenbelang stellen – dat weten we uit de ervaring van ons eigen leven. In de wereld van vandaag wordt ethiek uitgedaagd, zo niet schaamteloos bespot, en als beschaving kunnen we ons kompas schaamteloos richten op tastbare doelen in plaats van de meer subjectieve, eeuwige doelen. Onze beschaving is vrij materialistisch, de wereldgedachtevorm is vrij materialistisch, onze waarden, zo lijkt al te vaak, worden geïndexeerd op de beurs. Onze beschaving is het resultaat van de zich ontwikkelende menselijke bewustzijnsstaat en komt voort uit haar overlevingsinstinct, haar begeerten, haar ambities. We vragen ons af wie bij volle verstand zich zou opofferen voor het welzijn van het geheel? Wie zal de geest op de eerste plaats zetten? Kan dat überhaupt zelfs van de kerken gevraagd worden? Wat moet er in deze sfeer worden verwacht van individuen, mensen met macht of van naties? We hebben hebzucht en afgescheidenheid nooit verwijderd uit de wortels van onze verhouding met het leven, dus hoe wordt van ons verwacht dat we onze weg uit het conflict vinden? ►

En toch, zoals Alice Bailey overtuigend uitdrukt: bepalen de energieën van het zieleleven geleidelijk al onze interacties op het fysieke vlak. Het zou dus begrijpelijk moeten zijn dat zelfs mensen met een zuiver motief en zuivere intentie, en met een hoogstaand principe, tot vijandige activiteiten kunnen worden aanzet².

Nadenkend over deze opvattingen wordt conflict gezien als een noodzakelijk gevolg van de evolutie. Een gevolg van de bewustzijnsverruiming volgens het volgende patroon: expansie, contact, conflict, wrijving en bemiddeling, dat harmonie door conflict tot stand brengt, in een verruimde bewustzijnsstaat. Deze visie beeldt de menselijke familie af als één opbloeiend geheel. Dit is het grote plaatje. Dit is een beeld dat te gemakkelijk wordt vergeten wanneer we ons laten betoveren door conflicten, en wanneer we onze identiteit laten kristalliseren op de winsten die we proberen te behalen of de verliezen die we proberen te vermijden.

Daarom, terwijl conflict een onmiskenbaar feit van het leven is en zich voor onze ogen ontvouwt op gebieden van verschillende subtiliteit, moeten we onszelf oefenen om onze blik naar boven en naar buiten te verheffen, in de wereld van betekenis. Daar kunnen we, met de juiste oriëntatie en juiste informatie, de betekenis zichzelf laten omhullen tot een wijs geïnspireerd begrip voor de conflicten die we ervaren.

We kunnen proberen de innerlijke eenheid van alle dingen en haar werking in verscheidenheid waar te nemen. Dit proces zal de gevoeligheid van de kleine levens waaruit we zelf zijn samengesteld oriënteren en inspireren. Met andere woorden, het zal de processen van onze collectieve verbeelding informeren en sturen om ons de belofte van juiste verhoudingen te laten zien en voelen en aanraken.

Evenzo zal het ons helpen om het idee van juiste verhoudingen te bespoedigen tot een beminnelijk ideaal, en te proberen de kwaliteiten in onszelf die vijandig staan tegenover het proces van harmonisatie door middel van conflicten om te vormen door ons voor te stellen hoe hun weldadige uitdrukking zou voelen en hoe ze in onze verhoudingen tot uitdrukking zouden kunnen komen.

Dit is een praktische onderneming en het is onze verantwoordelijkheid. Hoewel wereldwijde conflicten kunnen voortkomen uit de hebzucht en macht van enkelen en uit hun leiderschap over talloze mensen, ligt de echte macht in de handen van de massa's die zichzelf hebben opgeleid. Het is de geest bezoedeld door verlangens die de wereld regeert en het is het juiste verlangen en het juiste perspectief dat ons van duisternis naar het licht zal leiden, uit de hedendaagse begoocheling naar het licht van de Werkelijkheid.

We beweren dat we niet echt een keuze hebben in het bewandelen van de weg naar de juiste verhoudingen, maar we kunnen het proces zeker vertragen en daardoor lijden, of onze vooruitgang op de juiste manier versnellen. Het is aan ons. Dit is onze vrije wil, onze goede wil. Ten slotte, omdat juiste verhoudingen afhankelijk zijn van het omvormen van het bewustzijn van het individuele zelf naar het bewustzijn van de ziel of het Ego, begrijpen we hoe het idee van juiste verhoudingen hand in hand gaat met het idee van groepsbewustzijn. Ja, onze vooruitgang houdt in dat

we afstand doen van onze individuele schatten en enig verlies van identiteit, maar het draagt de belofte in zich van de eeuwige welvaart van gedeelde rijkdom in zijn vele vormen, waarbij bewustzijn voorop staat. Is dit niet wenselijk genoeg?

Uiteindelijk worden we aangemoedigd om het vuur van ons hart aan te wakkeren en liefde om te vormen, van persoonlijke liefde, naar liefde voor partner en familie, naar liefde voor iemands hele omgeving, en via vader-

landsliefde naar liefde voor de hele mensheid. Zo leidt de omvorming van ons astrale leven door conflicten naar een uitgebreid bewustzijn³. §

1. **Aangepast uit het boek van Alice Bailey, *Het naar buiten treden van de geestelijke Hiërarchie*, 288 >>**

<http://bit.ly/4olhBot>

2. **Alice Bailey, *Esoterische Psychologie II* 86**

>> <http://bit.ly/43wAFms>

3. **Alice Bailey, *Een Verhandeling over Kosmisch Vuur* 954 >> <https://bit.ly/3CdkCyH>**

HET WERELDWIJD CONFLICT EN DE WEG NAAR JUISTE VERHOUDINGEN

Charika Marasinghe

Dr. Charika Marasinghe is een mensenrechten- en kinderrechtenconsulent en een beheerder van het Vishva Niketan International Peace Centre in Sri Lanka.

De zaden van liefde en haat groeien niet in de grond van Moeder Aarde, maar in de harten en geesten van ons mensen, van haar kinderen, die begiftigd zijn met een bewustzijn waarmee geen enkele andere levende soort gezegend is. Alle verdeeldheid op basis van ras, religie, geloof en klasse wordt opgebouwd in de harten en geesten van mensen en niet in de door de mens gemaakte bakstenen en betonnen muren van de buitenwereld. Als we uiterlijke vrede met de menselijke, dierlijke en plantaardige wereld willen ervaren, moeten we onze egocentrische manieren van denken in termen van ‘mij’, ‘ik’, ‘mijn’, ‘mijn familie’, ‘mijn religie’, ‘mijn ras’, ‘mijn dorp’ en ‘mijn land’ overstijgen naar een allesomvattend universeel bewustzijn dat het welzijn van alle voelende wezens eert en respecteert. Degenen die een vreedzame, duurzame, rechtvaardige en gelukkige wereld willen zien, moeten hun intellectuele en geestelijke capaciteiten uitoefenen op de solide basis van het universeel bewustzijn. Het proces van het

ontwaken van dit universele bewustzijn moet plaatsvinden vanaf de conceptie in de baarmoeder van de moeder en gedurende het hele leven – kindertijd, adolescentie, volwassenheid, ouderdom tot de uiteindelijke en onvermijdelijke dood. Het ontwaken van dit universele bewustzijn geldt niet alleen voor het individu. Het is evenzeer van toepassing op gezinnen, groepen, scholen, werkplekken, gemeenschappen – zowel stedelijke als landelijke – naties en de menselijke bevolking in de wereld als geheel.

De Boeddha deed de radicale ontdekking dat we niet als afzonderlijke wezens bestaan. Hij zag dat ‘zelf’ een waanidee is dat lijden veroorzaakt en ons vervreemdt van de vrijheid en het mysterie van het leven. De doctrine van oorzakelijkheid genaamd ‘paticca samuppada’ of afhankelijk samenontstaan, de meest diepgaande uiteenzetting van de Boeddha, werkt de realiteit van het leven beknopt uit – het bestaan van het zelf en de wereld in termen van wederzijdse conditioneren en onderling afhankelijke psycho-fysieke gebeurtenissen die ontstaan en voorbijgaan. ▶

Om te citeren:

...in afhankelijkheid van gevoel is er hunkering; in afhankelijkheid van hunkering is er achtervolging; in afhankelijkheid van achtervolging is er winst; in afhankelijkheid van winst is er besluitvorming; in afhankelijkheid van besluitvorming is er verlangen en lust; in afhankelijkheid van verlangen en lust is er gehechtheid; in afhankelijkheid van gehechtheid is er bezitterigheid; in afhankelijkheid van bezitterigheid is er gierigheid; in afhankelijkheid van gierigheid is er bescherming; en door de bescherming ontstaan er verschillende kwade onheilspellende verschijnselen – het opnemen van knuppels en wapens, conflicten, ruzies en geschillen, beledigende taal, laster en valsheid in geschrifte.’ Mahanidana Sutta DN 15

Het juiste antwoord op wereldwijde conflicten is de weg naar de juiste verhouding. Dit moet worden gesmeed door de voetafdrukken te identificeren die de generaties voor ons, die op deze weg hebben gegaan, hebben achtergelaten. Misschien heeft de mensheid zelfs tot nu toe op de planeet aarde overleefd te midden van de meest agressieve vorm van conflicten en oorlogen gedurende millennia, omdat de generaties voor ons gezonde ideeën en de omstandigheden hebben gevestigd die bevorderlijk waren voor de menselijke bloei. Tegelijkertijd zijn er ook modderige voetafdrukken op de weg achtergelaten door sommige vorige generaties die hebben bijgedragen aan de verstoring van de stabiliteit van onze wereld. Het opbouwen van de juiste verhoudingen zou moeten

beginnen in de harten en de denkvermogens van elk van de acht miljard mensen die nu op onze planeet aarde zijn, of op zijn minst een kritische massa van de bevolking. Duurzame uiterlijke vrede die een einde zal maken aan wereldwijde conflicten kan alleen worden bereikt wanneer individuen innerlijke vrede bereiken – de beëindiging van conflicten in zichzelf. Twee en een half millennia geleden erkende de Boeddha de nobele waarheid van het reinigen van het denkvermogen van het kwaad en het koesteren van een zuiver denkvermogen:

‘Alle mentale verschijnselen hebben het denkvermogen als voorloper; zij hebben het denkvermogen als hun leider; ze worden door het denkvermogen gestuurd. Als iemand spreekt of handelt met een boos denkvermogen, volgt ‘dukkha’ (lijden of onbevredigendheid) hem net zoals het wiel de hoefafdruk volgt van de os die de kar trekt.’

Vers 1: Dhammapada

‘Alle mentale verschijnselen hebben het denkvermogen als voorloper; zij hebben het denkvermogen als hun leider, ze worden door het denkvermogen gestuurd. Als iemand spreekt of handelt met een zuiver denkvermogen, volgt geluk (sukha) hem als een schaduw die hem nooit verlaat.’ **Vers 2: Dhammapada**

Onze zoektocht naar het scheppen van een universeel bewustzijn dat het welzijn van iedereen overbrengt – mensen, flora en fauna, en zelfs de lucht die we inadere

men, het water dat we drinken en de grond die we zaaien – is bedreigd op een manier die ongekend is in de geschiedenis van de mensheid. Het zogenaamde ultrakapitalistische economische beleid en de door de consument gedreven economische systemen, ondemocratische en zeer dominante en autoritaire geopolitieke ideologieën, structuren, giftige systemen en gecentraliseerde bureaucratische processen hebben de politieke en economische macht geconsolideerd. Natuurlijke hulpbronnen en monetaire rijkdom zijn geconcentreerd in de handen van enkelen die rijk en machtig zijn op lokaal, nationaal, regionaal en internationaal niveau door de armen en machtelozen te marginaliseren en te verbannen. De afhankelijkheidsmentaliteit die is ontstaan door de zogenaamde ‘financiële hulp’ en de beknelling van de ‘schuldsanering’ heeft het leven van de huidige en toekomstige generaties in de ontwikkelingslanden onder de guillotine gezet. Deze dodelijke trend staat op het punt het eeuwenoude spirituele web van zeer verrijkende en bekrachtigende geloofstradities in de wereld te vernietigen – misschien zelfs tot voorbij de opleving ervan. De mensheid heeft geen tijd te verliezen. De routekaart naar de juiste verhouding moet worden opgemerkt en tot actie worden gebracht.

De wereld heeft dringend behoefte aan een geweldloze sociale transformatie door dorps- en stedelijke gemeenschappen in staat te stellen de grondoorzaken aan te pakken die conflicten op zowel micro- als macroniveau veroorzaken.

De sociale, economische en politieke ongelijkheden en onrechtvaardigheden hebben lijden, frustratie, ongeluk en disharmonie veroorzaakt binnen zoveel gemeenschappen. De transformatie van het bewustzijn van individuen en gemeenschappen naar mededogen en vrede vertegenwoordigt een essentiële stap

in de richting van het bouwen van een rechtvaardige en vreedzame wereld. Terwijl we de egoïstische denkwijze transformeren naar een alomvattend universeel bewustzijn, moeten we ook werken aan het bevrijden van de verarmde, kansarme en gemarginaliseerde mensen van de beknelling van machteloosheid, hulpeloosheid en hopeloosheid, en hen helpen hun eigen potentieel en kracht te ontdekken om hun leven ten goede te verheffen. Bij de wederopbouw van het leven van dorps- en stedelijke gemeenschappen moeten we eerst en vooral de collectieve gezinnszin in de harten en geesten van mensen aanwakkeren.

In de menselijke samenleving op alle niveaus werken vier onderling verbonden vicieuze processen; de Boeddha noemde ze psychologische vervreemding (chanda), afkeer (dvesha), angst (bhaya) en waan (moha). De uiteenzetting van de Boeddha over de vier goddelijke verblijfplaatsen (vier Brahma Viharas) – liefdevolle vriendelijkheid (Metta), mededogen (Karuna), altruïstische vreugde (Muditha) en gelijkmoedigheid (Upekkha) – bieden een uitstekend recept om onze harten en denkvermogens te genezen van egocentrische en zelfgerichte kwalen en ons bewustzijn uit te breiden om alle bewuste wezens te omarmen. Deze gezinnszin kan ook worden gewekt door de boeddhistische concepten van delen (dana), aangename taal (priya vachana), constructieve activiteit (arthacharya) en gelijkheid (samanatmata).

Laten we besluiten om ons tijdens ons leven oprecht in te zetten om gezonde voetafdrukken te plaatsen op de weg naar de juiste verhouding die het lot van de huidige generaties en de komende generaties zal veranderen en van de planeet ‘aarde’ een leefbare en vreedzame verblijfplaats voor al het leven zal maken. §

Helpen bij het opbouwen van juiste menselijke verhoudingen

WERELD GOEDE WIL is een internationale beweging voor het bevorderen en mobiliseren van de energie van goede wil en voor het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Zij is opgericht in 1932 als een activiteit van dienst van de Lucis Trust. De Lucis Trust staat in Groot-Brittannië geregistreerd als een educatieve instelling. In de Verenigde Staten is het een van belasting vrijgestelde opvoedkundige instelling zonder winst oogmerk en in Zwitserland staat zij geregistreerd als een samenwerkingsverband zonder winst oogmerk. WERELD GOEDE WIL wordt door de Verenigde

Naties erkend als een Niet-Gouvernementele Organisatie (NGO) en wordt vertegenwoordigd bij de regelmatige voorlichtingsbijeenkomsten op het VN-Hoofdkwartier. De Lucis Trust heeft een raadgevend statuut bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF wordt drie keer per jaar uitgegeven. Meerdere exemplaren van de Nieuwsbrief kunnen op verzoek worden toegezonden. De Wereld Goede Wil Nieuwsbrief is ook beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Grieks, Italiaans, Portugees (online), Russisch, Sloveens en Spaans.

Wereld Goede Wil berust uitsluitend op donaties om haar werk in stand te houden. De Nieuwsbrief wordt gratis verspreid om deze zo breed mogelijk ter beschikking te stellen, maar donaties zijn voor deze dienst altijd nodig, en worden zeer gewaardeerd.

Deze nieuwsbrief is verkrijgbaar op www.worldgoodwill.org
Editor: Evangelia Tsavdari; ISSN 0818-4984

Suite 54, 3 Whitehall Court,
London SW1A 2EF, UK
worldgoodwill.uk@londonlucistrust.org

Rue du Stand 40,
1204 Genève, ZWITSERLAND
geneva@lucistrust.org

866 United Nations Plaza, Suite 482,
New York NY 10017, USA
worldgoodwill.us@lucistrust.org

Wereldaanroepdag 3 juni 2023

Wereldaanroepdag is een dag van gebed, van gericht geestelijk contact, wanneer mensen van alle religies en paden samenkomen om een aanroepende oproep te doen op de godde-lijkheid. Deze oproep roept op tot licht en liefde om in het menselijk bewustzijn te stromen. Doe met ons mee in het gebruik van de Grote Aanroep op deze dag.
worldinvocationday.org

De Grote Aanroep

Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht
het Plan op Aarde herstellen.

Aangepaste Versie

Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende* tot de Aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht
het Plan op Aarde herstellen.

*Vele religies geloven in de Komende, een Wereldleer, en we kennen Hem onder de namen als de Heer Maitreya, de Imam Mahdi, de Bodhisattva, de Kalki Avatar en de Messias, en deze termen worden gebruikt in sommige van de versies van de Grote Aanroep voor de mensen van de overeenkomstige geloven.